

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.iasi.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoienita

Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci

Despre semnul Fiului Omului

© doxologia.ro

Acesta este semnul Fiului Omului, semnul purtător de biruință cu care Atotțiitorul Dumnezeu al creștinilor a supus și tras la adevărata închinare a cinstului și slăvitului Său nume toată lumea creștină. Prin semnul Crucii se pleacă înaintea Lui tot genunchiul, al celor cerești, al celor pământești și al celor de dedesubt (Filipeni 2, 10). | **Arhim. Ilie Cleopa**

Unul din marile semne care vor vesti a doua venire a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos pentru judecată va fi și arătarea Sfintei și de viață făcătoare Crucii. Ea se va arăta pe norii cerului, adusă de îngerii lui Dumnezeu cu mare și negrăită slavă, a cărei strălucire va întrece de mii de ori lumina soarelui. Această arătare a semnelui Fiului Omului, adică a Sfintei Crucii, va aduce mare și nespusă bucurie tuturor binecredincioșilor creștini care au cinstit-o și s-au închinat ei, altarul cel sfințit cu sângele lui Hristos. Însă mare spaimă și cutremur va aduce peste cei răi și necredincioși care n-au cinstit semnul Fiului Omului, adică Sfânta Cruce.

Cu o mie de ani înainte de întrupare, Duhul Sfânt a arătat că Sfânta Cruce este semnul de biruință al lui Hristos Dumnezeu, pe care îl va da creștinilor ca pe o puternică armă prin care creștinii vor birui pe nevăzuții vrăjmași. Iată ce zice psalmistul: „Dat-ai celor ce se tem de Tine, Doamne, semn ca să fugă din fața arcului” (Psalm 59, 4). Preas-

fântul Duh a arătat, în acea vreme, că prin însemnarea Sfintei Crucii creștinii vor atrage asupra lor lumina feței lui Dumnezeu, după cum scrie: „Însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne” (Psalm 4, 6).

Sfânta Evanghelie ne spune că la plinirea vremii, înainte de înfricoșata Judecată de apoi, se va arăta Sfânta Cruce venind pe norii cerului, cum citim: „Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului și vor plânge toate neamurile pământului și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă” (Matei 24, 30). Da, frații mei, toate popoarele pământului vor plânge la arătarea Crucii lui Hristos pe cer și la vederea venirii Lui să judece lumea. Ce vor zice atunci popoarele păgâne când vor vedea venirea Domnului nostru Iisus Hristos, înconjurat de toate oștile îngeresci și de arătarea Sfintei Crucii pe cer? Ce vor zice atunci cei ce L-au răstignit pe Hristos? Ce va zice Pilat care după ce L-a biciuit, a dat voie iudeilor și ostașilor lui ca să-L răstignească? (Marcu 15, 15). Ce vor face arhierii Ana și Caiafa? Ce

vor zice atunci bătrânii și fariseii și toată adunarea iudeilor, la vederea Dreptului Judecător și a Sfintei Crucii venind pe norii cerului?

Ce vor zice atunci sectanții care defaimă Sfânta Cruce, când vor vedea semnul Fiului Omului venind pe norii cerului? Ce vor zice toți cei ce se numesc creștini, dar înjură și hulesc Crucea lui Hristos? Vai și amar celor orbi, răi și necredincioși că atunci fiecare va vedea ce a făcut în viață, dar va fi prea târziu și nu va fi vreme de pocăință.

Dumnezeieștii Părinți ai Bisericii zic că împreună cu Crucea Domnului se vor arăta pe cer și celelalte unelte și semne ale pătimirii lui Hristos precum: sulita, piroanele, cununa de spini, buretele, trestia, bicele și frânghiile. Iar unii din Sfinții Părinți zic că odată cu arătarea Sfintei Crucii pe cer se va însemna Crucea pe fețele tuturor dreptilor, cum citim în Apocalipsă: Îngerii se sfătuiesc între ei unii cu alții și zic: „Să însemnăm pe robii lui Dumnezeu pe frunțile lor” (Apocalipsa 7, 3).

După semnul Sfintei Crucii care va fi pe frunțile celor drepti, vor cunoaște îngerii pe cei aleși ca să-i adune, după mărturia Apostolului, „întru întâmpinarea Domnului în văzduh”. După acest semn va cunoaște Păstorul oile Sale cuvântătoare. Voievodul va cunoaște pe ostașii Săi, Judecătorul pe dreptii Săi, Părintele pe fiii Săi.[...]

Despre plânsul popoarelor păgâne și al sectelor la arătarea Crucii pe cer scrie și **fericitul Augustin**, zicând: „Atunci se vor tânguși și vor plânge toate semințele pământului, văzând pe părășul lor Crucea. Căci Crucea îi va muștra pe ei și cu arătarea sa se va cunoaște păcatul lor și vor mărturisi nebulia lor și robirea lor, dar fără de folos. Vor plânge pentru că acolo nu va mai fi cu puțință să se pocăiască, nici să scape de dreptatea lui Dumnezeu, nici de hotărârea blestemului. De aceea se vor tânguși pentru păcatele lor din trecut, pentru înfricoșările ce le vor sta în față la înfățișarea Preadreptului Judecător și pentru muncile și pedepsele cele veșnice care urmează să-i cuprindă. Așa vor plânge soarta lor cea ticăloasă și jalnică. Crucea care mai înainte era semn al dragostei și al păcii, nădejdea celor păcătoși, mângâierea celor scârbiți, scăparea celor deznădăjduiți, atunci când se va arăta pe cer, va fi semn al tuturor pedepselor și îngrozirea tuturor păgânilor și necredincioșilor, spaima înfricoșată a celor păcătoși spre pierzarea celor care au fost hulitori ai Crucii” (**continuare în pagina 2**)

Despre semnul Fiului Omului

(continuare din pag. 1)

Sfântul Apostol Pavel, zice: „Cuvântul Crucii, pentru cei ce pier, este nebunie; iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu” (I Corinteni 1, 18). Acest adevăr îl vor cunoaște toți păgânii și necredincioșii când vor vedea Sfânta Cruce, semnul Fiului Omului, venind pe norii Cerului cu slavă și strălucire negrăită. Atunci vor cunoaște necredincioșii și sectanții că Sfânta Cruce este arma prin care Iisus Hristos, Mântuitorul nostru a zdrobit porțile iadului, a deșertat cămărilor cele dedesubt ale lui și a deschis porțile cele cerești; a surpat prin ea puterea vrăjmașului și boldul morții și a pierdut închinarea la idolii cei fără simțire.

Acesta este semnul Fiului Omului, semnul purtător de biruință cu care Atotțiitorul Dumnezeu al creștinilor a supus și tras la adevărata închinare a cinstiului și slăvitului Său nume toată lumea creștină. Prin semnul Crucii se pleacă înaintea Lui tot genunchiul, al celor cerești, al celor pământești și al celor dedesubt (Filipeni 2, 10).

Crucea este numită „Semnul Fiului Omului”. Ea este pomul mântuirii și al vieții, fiindcă pe el, Hristos viața noastră a adus mântuirea lumii: a întins mâinile Sale spre noi să ne îmbrățișeze prin acest pom; a plecat capul Său să ne sărute și să Se plece întotdeauna la

rugăciunile noastre. Din acest pom a izvorât balsamul Preasfântului Său Sânge, ca să vindece rănilor noastre sufletești nevindecate.

Sus pe lemn, Domnul cel Preasfânt Și-a deschis pieptul Său, să ne dobândească pe noi în inima Sa și să ne izbăvească de mânia cea viitoare. Pe aceste daruri ale Crucii le primim acum. Însă în ziua cea mare a judecării de apoi nici unele din aceste daruri nu se vor afla la cruce. Unde este atunci deschiderea mâinilor lui Hristos? Unde este plecarea capului Său? Unde este coasta cea împunsă și deschisă? Unde este Sângele Lui? Unde este Hristos cel înviat? Auzi pe prorocul Osea, care zice: „Merge-vor ca să caute pe Domnul și nu-L vor afla, că s-a depărtat de la ei” (Osea 5, 6). O cuvânt amar, o, vorbă otrăvitoare! Noi însă, ca să ne arătăm veseli la arătarea slăvită și purtătoare de biruință a Crucii să zicem fiecare cu Sfântul Apostol Pavel: „Iar mie să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în Crucea Domnului nostru Iisus Hristos” (Galateni 6, 14).

Deci de mare folos ne este să avem mare evlavie și să cinstim Crucea lui Hristos, până când încă răsuflăm aerul acesta. Să ne întoarcem cu toată inima către semnul Fiului Omului, pe care L-a sfințit cu Preasfânt Sângele Lui și să zicem din toată inima noastră: „Tu, Doamne, care Te-ai ostenit să mă cauți și să mă afli, și Te-ai răstignit ca să mă izbă-

vești de robia diavolului, mă rog și mă cucesc Ție, pentru Crucea aceasta pe care ai fost întins și pironit și ai suferit cu atâta iubire de oameni pentru a noastră mântuire, pe care stropind-o cu sudorile Tale, cu lacrimi și Sângele Țău, deasupra căreia ai rugat pe Tatăl pentru iertarea vrăjmașilor Țăi, ai făgăduit tâlharului raiul și Ți-ai dat duhul Țău Tatălui Țău, mă rog Ție și cer de la Tine să se facă nouă, în ziua judecării, Crucea Ta, unealtă a vieții și nu a morții și pierzării; să ni se facă cheia raiului în ceruri, ca să împărțim cu Fiul în veci”.

lubiți credincioși,

În încheierea acestei predici, vă rog să **cinstiți Sfânta Cruce cu mare evlavie și să nu vă luați după oamenii cei rătăciți de la adevărata și dreapta credință, care nu se închină Sfintei și de viață făcătoarei Crucii a Domnului**. Aceștia sunt oameni bolnavi la gândire și la înțelegere și fii ai pierzării, prin care diavolul depărtează de la Biserica lui Hristos pe cei slabi în credință și necunoscători ai Sfintei Scripturi și pe toți cei nelămurii în dreapta credință. Fugiți de acești oameni și de învățăturile lor, țineți minte că **Biserica cea dreptămaritoare este mama noastră duhovnicească, care v-a născut la viață nouă prin apă și prin Duh și să nu vă rupeți de ea, căci Biserica este Trupul lui Hristos (Efeseni 4, 5), ale cărui mădulare sunteți**. Amin.

Arhim. Ilie Cleopa | Sursa: doxologia.ro

Să păstrăm pacea și unitatea Bisericii

Biserica Ortodoxă nu promovează ura confesională sau „războiul religios”, ci „credința care este lucrătoare prin iubire”

În ultima perioadă, au avut loc unele manifestări publice ale unor persoane, care, în duh lumesc și agresiv, au acuzat și calomniat pe ierarhii Bisericii Ortodoxe Române prezenți la Sinodul din Creta (iunie 2016), unde au participat aproape 200 de ierarhi din zece Biserici Ortodoxe surori.

Cei care promovează aceste atitudini negative sunt, în general, câțiva clerici răzvrățiți și monahi necanonici, neascultători și nestatornici, care nu locuiesc în mănăstire conform rânduielilor monahale, precum și unii mireni influențați negativ de către aceștia.

Un astfel de grup a protestat și pe Dealul Mitropoliei în data de 30 august 2016 când membrii acestuia, care au fost ascultați de Preasfințitul Părinte Varlaam Ploieșteanul, au dovedit că nu sunt capabili de dialog, ci sunt agresivi, repetă idei și acuzații nefondate, judecă și calomniază pe ierarhii care au aprobat documentul Sinodului din Creta referitor la relațiile Bisericii Ortodoxe cu alți creștini.

Într-o vreme în care Biserica Ortodoxă este atacată de multe forțe exterioare văzute și nevăzute ale fenomenului secularizării, acești răzvrățiți din Biserică, sub pretextul că apără Ortodoxia, tulbură din interior pacea și unitatea Bisericii, deoarece nu sunt călăuziți de Duhul

lui Hristos. Totuși, în marea lor majoritate, clerul, monahii și credincioșii Bisericii Ortodoxe Române păstrează pacea și unitatea Bisericii lui Hristos și cunosc adevărul că Sinodul din Creta nu a formulat dogme noi, ci a mărturisit că Biserica Ortodoxă este Biserica Una, Sfânta, Sobornicească și Apostolească a lui Hristos, iar bi-sericile sau confesiunile eterodoxe (ne-ortodoxe) s-au despărțit de Ortodoxie pentru că s-au îndepărtat de la credința ortodoxă care este baza unității Bisericii. Iar pentru că Domnul Iisus Hristos S-a rugat Tatălui din ceruri ca ucenicii Lui și toți cei care cred în El să fie una (cf. Ioan 17, 21), adică să păstreze unitatea Bisericii pe baza credinței adevărate, Biserica Ortodoxă nu promovează ura confesională sau „războiul religios”, ci „credința care este lucrătoare prin iubire” (Galateni 5, 6), mărturisind Ortodoxia cu smerenie și cu pace în suflet.

Astfel, adevărații creștini ortodocși pot să-și păstreze dreapta credință, chiar dacă se află în dialog sau în cooperare de ordin social-filantropic sau cultural cu alți creștini, mai ales în țări în care creștinii ortodocși sunt minoritari. De pildă, în prezent, există în Europa Occidentală peste 700 de parohii ortodoxe românești dintre care 670, pentru că nu dețin propriile lor biserici, se roagă în lăcașuri de cult închiriate

sau împrumutate de la creștini catolici, anglicani sau protestanți, fără a acești români să-și piardă credința lor ortodoxă.

Deci, creștinul ortodox lucid și realist poate rămâne fidel Ortodoxiei și atunci când se află în dialog și cooperare cu alți creștini fără a fi fanatic, arogant sau agresiv. Însă cei ce tulbură acum pacea și unitatea Bisericii nu au nicio responsabilitate pastorală pentru comunitățile ortodoxe românești din străinătate și nici nu înțeleg cât de mare este păcatul dezbinării și tulburării păcii și unității Bisericii, sub pretextul că numai ei, protestatarii, sunt credincioși adevărați, corecți și competenți în apărarea Ortodoxiei, declarând eretici pe toți cei care nu gândesc ca ei.

Cuvântul *Biserică* înseamnă adunare, nu dezbinare, adică adunarea creștinilor ortodocși în iubirea Preasfintei Treimi prin mărturisirea și trăirea drepte credințe în comuniune frățească în Hristos și ascultare față de părinții duhovnicești cărora le-a fost încredințată lucrarea de păstorie a credincioșilor pe calea mântuirii (cf. Evrei 13, 17). De aceea, trebuie să păstrăm totdeauna pacea și unitatea Bisericii lui Hristos!

Biroul de Presă al Patriarhiei Române

Sursa: basilica.ro